

PhDr. Lubomír Zaorálek

V Praze dne 2. února 2017

Č.j.: 92075/2017-TO

ROZHODNUTÍ

Na základě ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) rozhoduji o rozkladu podaném paní [redacted] ze dne 19. 1. 2017 (dále jen „stěžovatelka“), doručeném Ministerstvu zahraničních věcí (dále jen „MZV“) dne 20. 1. 2017, proti rozhodnutí ze dne 2. 1. 2017, čj. 90014/2017-TO (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým MZV s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 106/1999 Sb. odmítlo část žádosti o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., tak, že

rozklad zamítám

Odůvodnění:

1. Stěžovatelka podala rozklad proti rozhodnutí MZV jako povinného subjektu, jímž byla částečně odmítnuta žádost stěžovatelky o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb. Podaný rozklad postrádá odůvodnění; stěžovatelka současně uvedla, že rozklad odůvodní do 15 dnů.
2. Vzhledem k tomu, že délka stanovené lhůty pro doplnění rozkladu se podstatně překrývala s délkou lhůty pro rozhodnutí o rozkladu podle § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., která v obou případech činí 15 pracovních dnů, a vzhledem k tomu, že podaný rozklad neměl náležitosti podání podle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění (dále jen „správní řád“), vyzvalo MZV dne 24. 1. 2017 stěžovatelku k doplnění odůvodnění rozkladu, a to ve lhůtě 3 pracovních dnů od data jejího doručení. MZV současně upozornilo, že nebude-li podaný rozklad doplněn o odůvodnění ve stanovené lhůtě, přezkoumá napadené rozhodnutí pouze z hlediska jeho souladu s právními předpisy podle § 89 odst. 2 správního řádu.
3. Protože stěžovatelka na výzvu nereagovala a ve lhůtě stanovené MZV jako správním úřadem, která uplynula dnem 27. 1. 2017, podaný rozklad neodůvodnila, nemělo předmětné podání náležitosti uvedené v § 82 odst. 2 správního řádu, a MZV jako správní úřad tak nemělo možnost řádně posoudit, v jakém rozsahu je jeho rozhodnutí napadáno a

v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost jeho rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo.

4. Za daných okolností nemohu napadené rozhodnutí posoudit z hlediska jeho správnosti, ale pouze z hlediska jeho zákonnosti, tj. souladu s právními předpisy podle § 89 odst. 2 správního řádu.
5. Protože jsem neshledal, že je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy, ani že povinný subjekt při svém rozhodnutí postupoval v rozporu s právními předpisy, jeho rozhodnutí potvrzuji.

Proti rozhodnutí o rozkladu se nelze dále odvolat.

Vážená paní